

SECUNDVM IOANNEM

Tract. 46. vocare Moysen, ille enim est qui eloqua Dei credita sunt. THE. Vel spiritus sanctus est officarius, per quem scriptura reserata nobis indicant Christum. AVGV. Vel aliter. Ostium ipsum dominum debemus accipere, multe sunt enim magis inter se diversa in rebus humanis pastor & ostium, q̄ ostiarus et ostium: & tamen dominus & pastorem se dixit, & ostium. Cur ergo non intelligamus ipsum & ostiarum? ipse enim se aperit, nubes sunt enim magis inter se diversa in rebus humanis pastor & ostium, q̄ ostiarus et ostium: &

vadit, & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur, sed effugient ab eo, quia non nouerunt vocē alienorum. Hoc propteriorum dixit eis Iesus. Illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis. b. Dicit ergo eis iterum Iesus, Amen amē dico vobis, quia ego sum ostium ouium. Omnes autem quod quot venerunt, fures sunt

caendum tamē elētior ostiarus esse q̄ ostium, quia in domi-

nibus hominum ostiarus ostio, non ostium praeponitur ostiatio. CHRYSTO. Quia vero dicebant eum esse deceptorem, & hoc credidit sibi sibi certificantes dicentes, quis principi credit in eum, ostendit nunc p̄ ex hoc q̄ non attendunt ei, ex orde-

ni ouium excludunt, unde sequitur. { Oves vocem eius audiunt. } Si enim pastor est per legitimū intrare ostium, per qđ ipse intravit, ab ouium congregatione se abstrahuit, qui ipsum non audiunt. Sequitur. { Et proprias oves quae nominantur. } AVGV. Nouit enim nomina prædestinatōrum, unde discipulis ait. Gaudete quoniam nomina uestra scripta sunt ī celo. Sequitur. { Et educit eas. } CHRYSTO. Oves educēbant quando eam mittebat, non extra lupos, sed in medio luporum. Videtur autem & de caco occulē insinuare, et enim illum eduxit vocans ex me- diō Iudeorum, & vocem eius audiuit. AVGVST. Sed & quis aliis oves emittit, nisi qui carum peccata dimittit? ut cum sequi duris liberate vinculis possint. Sequitur enim. { Et cum proprias oves emittit, ante ea vadit. } GLO. Emittit hīquidem eas de tenebris ignorante ad lucem, dum ante eas vadit, quasi in colunna nubis & ignis. CHRYSTO. Nimirum pastores contrarium faciunt oves sequentes, sed p̄ ostendit se contrarium facere, quoniam oves deducit ad veritatem. AVGVST. Et quis est qui oves præcessit, nisi qui surgens a mortuis iam non moritur, & patri dixit: Quos edidisti mihi, volo ut vbi ego sum, & ipsi sint mecum? Sequitur. { Et oves illum sequuntur, qui sciunt vocem eius, alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo, quia non nouerunt vocem alienorum. } CHRYSTO. Alienos dicit eos qui circiter theodam, & Iudam, aut eos q̄ post hoc calios debent decipere pseudo apostolos. Ut enim nō dicatur vnu illorum esse, per multa se ab eis separati, primo quidem per doctrinam scriptarum, per quas Christus ad se homines adducet. Illi vero a eis homines abfrabebant. Secundo per ouium obedientiam, nam in eum quidem non solum viuentem, sed etiam mortuorum homines crediderunt, illos autem confessum reliquerunt. T H E. Significat etiam Antichristum, qui paululum decipiens, non obtinet sequaces post eius mortem. AVGVST. Sed quonodo soluerit ista quaestio? Audiunt vocem Christi quandoq; non oves, audiunt enim Iudas, sed lupus erat & non audiunt oves, aliqueniam eorum qui Christum crucifixerunt non audiunt, sed oves erant. Sed dicit aliquis, quando non audiabant, oves non erāt, vox audita eos mutavit, & ex ipsis oves fecit. Me autem adhuc mouit p̄ Ezechiel obiurgat dominus pastores, & dicit inter cetera de ouibus. Errantem non reuocabis, & errantem dicit, & ouem appellas. Non errares si vocem pastoris audire, sed ideo errauit, quia vocē aliena audiuit. Dico ergo. Nouit dominus qui sunt eius, nouit precessos, nouit prædestinatos. Ipsi sunt oves, ali quando se p̄ficiunt, sed pastor nouit eas; multe enim oves foris sunt, & multi lupi intus. De prædestinatis ergo loquitur. Et autem aliqua vox pastoris in qua oves non audiunt alienos, in qua non oves non audiunt Christum. Quæ est ista vox? Qui perfuerauerit vñque in finem, hic saluus erit. Hanc vocem non neglegit proprius, non audit alienus. Sequitur. { Hoc prouet dixit eis Iesus: Illi autem non cognovit, quid loqueretur eis. } Pastor enim dominus manifestis, exercet obscuris. Cum autem duo audiunt verba euangelii, vnu impius, alter pius, & talia forte sunt, ut ambo non intelligant. Vnu dicit, verum ei quod dixit, & bonum est quod dixit, sed nos non intelligimus. Ita quia credit, iam pulsat, dignus est cui apertur, si pulsare persit. Alius dicit: Nihil dixit, qui adhuc audiuit: Nisi crediderit non intelligiet. b. CHRYSTO. Dominus attentiores volēs. Iudeos facere, mani-

F festat quod supra dixerat, vnde dicitur. { Dixit ergo iterum eiis Iesu: Amen amen dico vobis: ego sum ostium ouium. } AVGV. Tra. 45. Ecce ostium quod clausum posuerat, aperuit, ipse est ostium, intramus, & nos intrasse gaudeamus. Sequitur. { Omnes quoque veniunt fures sunt & latrones. } CHRYSTO. Non de prophetis hoc dicit, sicut heretici dicunt, sed de seditionib; vnde & laudans oves subiungit. { Sed non audiuerunt eos oves. } Nusquam autem videtur laudare eos qui non obedierunt prophetis, sed eis detrahit vehementer. AVGVST. Intellige et go: Quoquoque venerunt preter me, non autem preter illum prophetae venerunt, qui cum illo venerunt, qui cum verbo Dei venerunt, qui veraces fuerunt, quia ipse verbum & veritas veniunt, præcōnes mitebat, sed eorum corda quos misericordie possidebat, carnem quippe ipse accepit ex tempore, qui est semper. In principio enim erat verbum, ante aduentum autem eius quo humilis venit in carne, præcesserunt iusti, sic eum credentes venturū, quomodo nos credimus in eum qui venit, tempora variata sunt, non fides. Eadem enim fides vitro quoque coniungit, & eos qui venturū esse, & eos qui venisse crediderunt. Quoquoque ergo preter illum venerunt, fures fuerunt & latrones, id est, ad furandum & occidendum venerunt. Sed non audiuerunt eos oves, illi scilicet de quibus Infra. dictum est: Nouit dominus qui sunt eius. Eos ergo non audiuerunt oves, in quibus non erat vox Christi, errantes, vna fingentes, maferos seducentes, quare autem se ostium dixerit, aperit subdens. { Ego sum ostium, per me quis intro: saluabitur. } ALCVIN. qd. Illos non audiunt oves, sed me audiunt, quia ego sum ostium, & qui per me non huius, sed verius introierit, perfeuerando saluabitur. THEO. Educat autē ad pacu dominus oves per ostium, vnde sequitur. { Et ingredietur & egredietur, & pacu aueminet. } Quia sunt autē hæc pacu, nisi delectatio futura & reges in quā nos dominus introducit. AVGV. Sed quid est quod dicit. { Ingredietur & egredietur? } Ingredi quippe in ecclesiam per ostium Christum, valde bonus est, exire autem de ecclesia non est bonus. Porci ergo dici ingredi nos, quando interius aliquid cogitamus, egredi autem, quando exterius aliquid operamus, secundum illud. Exiuit homo ad opus suum. THEO. Vel ingredi dicitur, cui est cura homo interior, egredi vero, qui hominem exteriorē, id est membra quæ sunt supra terram in Christo mortificata, hic enim pascua in futuro reperiet seculum. CHRYSTO. Vel hoc dicit propter apostolos, qui cum audacia introverunt & exierunt, ut totius orbis terrarum facti domini, & nullus eos eiceret valut, & nutrimentum habuerit. AVGV. Sed plus me delectat ipse quodammodo nos admonuit, cum secutus adiungit. Eri non venit nisi futurū. ALCVI. qd. Merito oves non audiunt vocē furis, quia non venit fur nisi vt futurū, alienam rem libi vñspandō, non de precipiti Christi suis lectores intrūs, sed suis exēplis, eos viuere fauident, vnde subditur. { Et mactet? } mala doctrina retrahendo a fide, Et perdat? in eterna damnatione, illi ergo furant & occidunt. Ego veni ut vitam habeant, & abundanter habeant. AVGV. Videbat mīhi dixisse ut vitam habent, ingredientes, hoc est per fidem, quæ per dilectionem operatur, per quā fidem, in ouile ingrediantur ut viuant, quia iusta est die exiuit. Et abundanties habeant, si egredientes, quando veri fidēles moriuntur, & abundanties habeant vitam, vbi nunq; deinde moriantur. Quām iuste & licet in ipso ouile non definit pacu, inuenient tamen pacu vbi fatentur, qualia inueniunt cui dūcum est. Hodie meū eris in paradiso. GREGORIUS. sup Ezech. in Hom. 13. Ingredietur ergo ad fidem, egredietur ad spem, pacu vero inuenient in eterna felicitate. CHRYSTO. Quid aut dicit, Fur non venit nisi vt futurū & mactet & perdat, de seditionib; dicit, quod ad literam est factum, omnibus occisis & perditis, qui eos sequebantur, & se etiam p̄ficiunt vita eos p̄ficiunt. Ego autem veni pro salute ouium & uitam habeant, & abundanties habeant in regno celorum, & haec est tercia differentia, quia se differunt a pseudoprophetis. THEO. Mylīce autem, fur diabolus est, qui tenet tentando vt futurū per cogitationes illicitas, & mactet per confusum, & deinde per opera defraudat. b. AVGV. Aperuit dominus duas res quas quodammodo clausas proposuerat, primo quidem scimus, quia ostium ipse est, nunc autem ostendit quia pastor est, dicens. { Ego sum pastor bonus. } Supra autem dixerat pastorem intrare per ostium, si ergo ipse est

ostium, quomodo per seipsum intrat. Sicut ergo ipse per seipsum nouit patrem, nos autē per illum, sic intrat in ouile per seipsum, nos autem per ipsum, nos quia Christum predicanus, per ostium intramus, Christus autem seipsum predicit. lumen enim & alia demonstrat, & seipsum. Si autem Praepofiti ecclæsa, qui filii sunt, pastores sunt, quomodo

pastores sunt, quomodo pastor, nisi quia sunt illi omnes vnius membra pastoris? & quidam qui pastores sunt, dedit membris suis, nā & Petrus pastori, & ceteri Apoliti pastores, & omnes boni episcopi. Ostium vero nemo nostrum se dicit, hoc sibi ipse

proprie tenuit, nō autem adiutorum, & pastores mali, ipsi sunt fures & latrones, aut certe vt multum mercenarii. GREGORIUS. in Homiliis. Arque eius bonitatis formam quam non imitemur adiungit dicens:

{ Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis. } fecit quod monuit, ostendit quod iussit, pro ouibus suis animam suam posuit, vt in sacramento nostro corpus suum & sanguinem verteret, & oves quas redemerat carnis suæ alimento satiat. oftena est non nobis de contemptu mortis via quam sequuntur, apposita forma cui imprimantur: primus nobis est exteriora nostra miseris corditer ouibus eius impendere poffremus vero si necesse sit, etiā in mortem animam nostram pro eisdem ouibus ministrare. Qui autem non dar pro ouibus substantiam suam, quando pro his datus est animam suam? A V G. Non autem solus Christus fecit, & tamen si illi qui fecerunt, membra eius sunt, idem ipse vñus hoc fecit. ipse enim putat facere fine illis, illi sine illo non poterant. A V G. Omnes tamen pastores boni fuerunt, non solum qui faginum fuderunt: sed quia pro ouibus fuderunt. non enim fuderunt elatione sed charitate, & apud hereticos, qui propter iniurias & errores suis aliqd molestiarum, perpeccūt fuderunt nomine martyris se faciunt, vt hoc pallio dealbare faciliter fuderunt, quia lupi sunt. Non autem omnes qui corpora sua in passione etiā ignibus tradunt, etiā mandi sunt faginum fudisse pro ouibus: fed potius cōtra oves dicunt enim Apostolus. Si tradidero corpus meū vt ardeam, charitatem autem non habēt, nihil mihi proficit. Quo modo autem habet vel exiguum charitatem, qui etiam cōtūnūt non amat vñtacit quam dominus commendandas noluit multos appellare pastores, sed pastorem vñnum dicens: { Ego sum pastor bonus. } CHRYSTO. Sie igitur ex cetero dominus de passione sua disputatione, ostendens quoniam pro salute ferunt mundi, & non iniurias in hanc vñtacit. Deinde ruris ostendit signa pastoris & mercenarij cum dicit. { Mercenarius autem & qui non est pastor, cuius non sunt oves proprie, videt lupum venientem & dimittit oves & fugit. } GREGORIUS. Sunt enim nonnulli qui dum plus terrenam substantiam quam oves diligunt, merito nomen pastoris perdunt. non enim pastores sed mercenarii vocantur, qui non pro amore intimo oves dominicas, sed ad temporales mercedes p̄ficiunt. Mercenarius quippe est qui pastores locum tenet: fed lucrum animalium non ait, tamen commodis inhiat, honore prælatonis gaudet. A V G. de Ver. Do. Aliud ergo querit in ecclesia, non Deum quærit. CHRYSTO. Duos superius malos premisit dominus, unum queratur & mactat & rapit, alterum qui non prohibet, per illum sedicēt os insinuans, per hunc Iudeorum magistros confundens, & non procurantes creditas oves. Sed ab urbis feipsum Christus distinxit, ab illis quidam qui ad lēdenum venerunt, in hoc p̄ dixit: Veni ut vitam habeant, ab his qui contemnunt lupos, rapiunt, ex eo p̄ pro ouibus animam ponit, & ideo quasi concludens subdit: { Ego sum pastor bonus. } Sed quia superius dixit, quia pastores vocem audiunt, & sequuntur eum, ne quis dicat: Quid ergo dicitis de his qui tibi non credunt? consequenter subdit: { Et cognoscō oves meas, & cognoscunt me me. } Quid & Paulus ostendit dicens: Non repellit dominus plebem suā, quam præscivit. GREGORIUS. in Hom. Ac si aperte dicat, diligo oves meas, & ipse me diligentes obsequuntur, qui enim veritatem nō diligunt, adhuc minime cognovit. THEO. Hinc autem differentiationē mercenarij & pastori eliciens, nam mercenarius ignorat oves, quia raro visitat eas, pastor vero cognoscit oves proprias, tamē erga eas tollit. CHRYSTO. Deinde vt non ultimes patēt, HOMILIA. suram cognitionem Christi & ouium, conseqüenter subdit: { Sic nouit me pater, & ego cognoscō patrem, } quasi dicat. Ita certissime ipsum scio, scit ipse me, hic ergo est p̄ cognitione, ibi nō, nam sequitur. { Et animam meam ponō pro ouibus meis. } GREGORIUS. in Hom. A. C. si aperte dicat: In hoc constat, quia cognoscō patrem, & cognoscō a patre, quia animam meam ponō pro ouibus meis, id est, ea charitate qua pro ouibus meis morior, quantum patrem diligam, ostendit. CHRYSTO. Hoc etiam dicit, ostendens q̄ non est erroneus, quia & Apostolus quād seipsum voluit ostendere verum esse magistrum, contra Pseudo apostolos induxit rationē a periculis & mortibus. THEO. Suctores enim non expouerunt animam suam pro ouibus, sed fecit mercenarii deserunt illos qui eos sequebantur, dominus autem vt nō caperentur, dixit: Sinite hos abire. GREGORIUS. Quia vero non solum Iudeam, sed etiam gentilitatem redimere vñtacit, adjungit. Et alias oves habeo quæ non sunt ex hoc ouili. A V G. de Ver. do. Loquebatur enim primo de ouili de genere carnis Israel, erant autem alii de genere fidei ipsius Israel, extra erant adhuc in gentibus, erant prædestinati, nondum congregati. Non ergo sunt de hoc ouili,